

I

(Informacje)

RADA

WSPÓLNE STANOWISKO (WE) nr 4/2006

przyjęte przez Radę w dniu 23 stycznia 2006 r.

w celu przyjęcia dyrektywy (WE) 2006/.../WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia ... w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem

(2006/C 126 E/01)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,działając zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wody podziemne są wartościowym zasobem naturalnym, który powinien być chroniony przed zanieczyszczeniem chemicznym. Jest to szczególnie ważne dla ekosystemów zależnych od wód podziemnych oraz w przypadku wykorzystywania wód podziemnych do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia.
- (2) Decyzja nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiająca szósty wspólnotowy program działań w zakresie ochrony środowiska naturalnego ⁽⁴⁾ stawia za cel osiągnięcie poziomów jakości wody, które nie powodują znaczącego oddziaływania na zdrowie ludzkie i środowisko oraz nie stwarzają zagrożeń dla zdrowia ludzkiego i środowiska.

(3) W celu ochrony środowiska jako całości, a w szczególności zdrowia ludzkiego, należy unikać powstawania wywołujących negatywne skutki stężeń szkodliwych zanieczyszczeń w wodach podziemnych, zapobiegać ich powstawaniu lub je zmniejszać.

(4) Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej ⁽⁵⁾ zawiera ogólne przepisy dotyczące ochrony i zachowania stanu wód podziemnych. Zgodnie z art. 17 tej dyrektywy należy przyjąć środki, aby zapobiegać i chronić wody podziemne przed zanieczyszczeniem, w tym kryteria oceny dobrego stanu chemicznego wód podziemnych oraz kryteria identyfikacji znaczących i utrzymujących się trendów wzrostowych, jak również kryteria służące definiowaniu początkowych punktów odwrócenia takich trendów.

(5) Uwzględniając potrzebę osiągnięcia jednolitych poziomów ochrony wód podziemnych, należy ustalić normy jakościowe i wartości progowe, jak również rozwijać metody oparte na wspólnym podejściu, w celu określenia kryteriów oceny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych.

(6) Normy jakościowe odnoszące się do azotanów, środków ochrony roślin i produktów biobójczych powinny zostać przyjęte jako wspólnotowe kryteria oceny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych, przy czym należy zapewnić zgodność z, odpowiednio, dyrektywą Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącą ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego ⁽⁶⁾, dyrektywą Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu środków

⁽¹⁾ Dz.U. C 112 z 30.4.2004, str. 40.

⁽²⁾ Dz.U. C 109 z 30.4.2004, str. 29.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2005 r. (Dz.U. C 45 E z 23.2.2006, str. 71), wspólne stanowisko Rady z dnia 23 stycznia 2006 r. oraz decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia ... (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 242 z 10.9.2002, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1. Dyrektywa zmieniona decyzją nr 2455/2001/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2001, str. 1).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 375 z 31.12.1991, str. 1. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

ochrony roślin⁽¹⁾ i dyrektywą 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotyczącą wprowadzania do obrotu produktów biobójczych⁽²⁾.

- (7) Przepisy dotyczące stanu chemicznego wód podziemnych nie mają zastosowania do naturalnie występujących wysokich stężeń substancji, jonów lub ich wskaźników zawartych w danej jednolitej części wód podziemnych albo w wodach powierzchniowych będących z nią w związku hydraulicznym, związanych ze szczególnymi warunkami hydrogeologicznymi, których nie obejmuje definicja zanieczyszczenia. Nie mają one zastosowania także do czasowych, ograniczonych przestrzennie zmian kierunku przepływu i składu chemicznego, których nie uważa się za intruzje.
- (8) Należy określić kryteria identyfikacji wszelkich znaczących i utrzymujących się trendów wzrostowych stężenia zanieczyszczeń oraz kryteria służące definiowaniu początkowych punktów odwrócenia takich trendów, z uwzględnieniem prawdopodobieństwa ujemnych skutków dla ekosystemów wodnych lub lądowych zależnych od wód podziemnych.
- (9) Państwa Członkowskie, o ile to możliwe, powinny stosować procedury statystyczne, pod warunkiem że są one zgodne z normami międzynarodowymi i przyczyniają się do długookresowej porównywalności wyników monitoringu pomiędzy państwami członkowskimi.
- (10) Zgodnie z art. 22 ust. 2 tiret trzecie dyrektywy 2000/60/WE, dyrektywa Rady 80/68/EWG z dnia 17 grudnia 1979 r. w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem spowodowanym przez niektóre substancje niebezpieczne⁽³⁾ traci moc z dniem 22 grudnia 2013 r. Konieczne jest zapewnienie ciągłości ochrony przewidzianej w dyrektywie 80/68/EWG w odniesieniu do środków mających na celu zapobieganie zarówno bezpośredniemu, jak i pośredniemu wprowadzaniu zanieczyszczeń do wód podziemnych lub ograniczenie ich wprowadzania.
- (11) Konieczne jest rozróżnienie pomiędzy substancjami niebezpiecznymi, których wprowadzaniu należy zapobiegać, i innymi zanieczyszczeniami, których wprowadzanie powinno zostać ograniczone. Należy korzystać z załącznika VIII do dyrektywy 2000/60/WE, zawierającego wykaz głównych zanieczyszczeń mających znaczenie dla środowiska wodnego, w celu identyfikacji substancji niebezpiecznych i substancji niezaliczanych do niebezpiecznych, stwarzających faktyczne lub potencjalne zagrożenie zanieczyszczeniem.
- (12) W celu zapewnienia spójnej ochrony wód podziemnych w przypadkach gdy dana jednolita część wód podziemnych znajduje się na terytorium kilku Państw Członkowskich, państwa te powinny koordynować działania w zakresie monitoringu, ustalania wartości progowych

oraz identyfikacji odpowiednich substancji niebezpiecznych.

- (13) W pewnych okolicznościach Państwa Członkowskie powinny być upoważnione do zwolnienia z obowiązku podjęcia działań mających na celu zapobieganie wprowadzaniu zanieczyszczeń do wód podziemnych lub ograniczenie ich wprowadzania.
- (14) Konieczne jest zapewnienie środków przejściowych obowiązujących w okresie pomiędzy datą wdrożenia niniejszej dyrektywy a datą, kiedy dyrektywa 80/68/EWG utraci moc.
- (15) Środki niezbędne do wdrożenia niniejszej dyrektywy powinny być przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽⁴⁾.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Cel

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia szczególne środki, określone w art. 17 ust. 1 i 2 dyrektywy 2000/60/WE, w celu zapobiegania i ochrony przed zanieczyszczeniem wód podziemnych. Środki te obejmują w szczególności:

- kryteria oceny dobrego stanu chemicznego wód podziemnych; oraz
- kryteria służące identyfikacji i odwróceniu znaczących i utrzymujących się trendów wzrostowych oraz kryteria służące definiowaniu początkowych punktów odwrócenia takich trendów.

2. Niniejsza dyrektywa uzupełnia zawarte w dyrektywie 2000/60/WE przepisy zapobiegające wprowadzaniu zanieczyszczeń do wód podziemnych lub ograniczające je oraz ma na celu zapobieganie pogarszaniu się stanu wszystkich jednolitych części wód podziemnych.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy oprócz definicji określonych w art. 2 dyrektywy 2000/60/WE stosuje się dodatkowo następujące definicje:

- „norma jakości wód podziemnych” oznacza normę jakości środowiska określoną jako stężenie danego zanieczyszczenia, grupy zanieczyszczeń lub wskaźnika zanieczyszczenia w wodach podziemnych, które nie powinno być przekroczone z uwagi na ochronę zdrowia ludzkiego i środowiska;

⁽¹⁾ Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/19/WE (Dz.U. L 44 z 15.2.2006, str. 15).

⁽²⁾ Dz.U. L 123 z 24.4.1998, str. 1. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 20 z 26.1.1980, str. 43. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 91/692/EWG (Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 48).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

- 2) „wartość progowa” oznacza normę jakości wód podziemnych ustaloną przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 3;
- 3) „znaczący i utrzymujący się trend wzrostowy” oznacza każdy statystycznie istotny wzrost stężenia zanieczyszczenia, grupy zanieczyszczeń lub wskaźnika zanieczyszczeń, stanowiący zagrożenie dla środowiska, w związku z którym stwierdzono konieczność odwrócenia trendu zgodnie z art. 5;
- 4) „wprowadzanie zanieczyszczeń do wód podziemnych” oznacza bezpośrednie lub pośrednie wprowadzanie zanieczyszczeń do wód podziemnych spowodowane działalnością człowieka.

Artykuł 3

Kryteria oceny stanu chemicznego wód podziemnych

1. Do celów oceny stanu chemicznego jednolitej części wód podziemnych lub grupy takich części, zgodnie z sekcją 2.3 załącznika V do dyrektywy 2000/60/WE, Państwa Członkowskie stosują następujące kryteria:

- a) normy jakości wód podziemnych określone w załączniku I;
- b) wartości progowe stężenia zanieczyszczeń, grup zanieczyszczeń i wskaźników zanieczyszczeń, zidentyfikowanych na terytorium danego państwa członkowskiego jako przyczyniające się do uznania jednolitej części wód podziemnych lub grupy takich części za zagrożoną, określone przez Państwa Członkowskie zgodnie z procedurą opisaną w części A załącznika II, z uwzględnieniem co najmniej wykazu zawartego w części B załącznika II.

2. Wartości progowe mogą być ustalane na poziomie kraju, dorzecza lub części dorzecza międzynarodowego, znajdującej się na terytorium danego Państwa Członkowskiego, albo na poziomie jednolitej części wód podziemnych lub grupy takich części.

3. W odniesieniu do jednolitych części wód podziemnych znajdujących się na terytorium dwóch lub większej liczby Państw Członkowskich oraz jednolitych części wód podziemnych, w obrębie których przepływ wód podziemnych przecina granicę Państwa Członkowskiego, Państwa Członkowskie zapewniają skoordynowane ustalanie wartości progowych przez zainteresowane państwa członkowskie, zgodnie z art. 3 ust. 4 dyrektywy 2000/60/WE.

4. W przypadku gdy jednolita część wód podziemnych lub grupa takich części wykracza poza obszar Wspólnoty, zainteresowane państwo(-a) członkowskie podejmuje(-ą) starania zmierzające do skoordynowanego ustalania wartości progowych wspólnie z zainteresowanym(-i) państwem(-ami) niebędącymi państwem(-ami) członkowskim(-i), zgodnie z art. 3 ust. 5 dyrektywy 2000/60/WE.

5. Państwa Członkowskie ustalają po raz pierwszy wartości progowe, zgodnie z ust. 1 lit. b), nie później niż do dnia 22 grudnia 2008 r.

Wszelkie ustalone wartości progowe ogłasza się w planach gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, opracowywanych zgodnie z art. 13 dyrektywy 2000/60/WE, włączając w to podsumowanie informacji określonych w części C załącznika II.

6. Państwa Członkowskie, z uwagi na ochronę zdrowia ludzkiego oraz środowiska, dokonują zmian wykazu wartości progowych, jeżeli nowe informacje o zanieczyszczeniach, grupach zanieczyszczeń lub wskaźnikach zanieczyszczeń wskazują na potrzebę ustalenia wartości progowej dla nowej substancji, zmianę istniejącej wartości progowej lub ponownego uwzględnienia wartości progowej uprzednio usuniętej z wykazu.

Wartości progowe mogą być usuwane z wykazu, jeżeli dana jednolita część wód podziemnych nie jest już narażona na zagrożenie ze strony danych zanieczyszczeń, grup zanieczyszczeń lub wskaźników zanieczyszczeń.

Wszelkie takie zmiany wykazu wartości progowych podlegają zgłoszeniu w ramach okresowych przeglądów planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy.

7. Na podstawie informacji przedstawianych przez Państwa Członkowskie zgodnie z ust. 5, Komisja publikuje sprawozdanie nie później niż do dnia 22 grudnia 2009 r.

Artykuł 4

Procedura oceny stanu chemicznego wód podziemnych

1. Państwa Członkowskie stosują procedurę opisaną w ust. 2 w celu oceny stanu chemicznego jednolitej części wód podziemnych. Przy przeprowadzaniu tej procedury Państwa Członkowskie mogą w stosownych przypadkach grupować jednolite części wód podziemnych zgodnie z załącznikiem V do dyrektywy 2000/60/WE.

2. Jednolitą część wód podziemnych lub grupę takich części uważa się za będącą w dobrym stanie chemicznym, jeżeli:

- a) wartości określające normy jakości wód podziemnych, wymienione w załączniku I, i odpowiednie wartości progowe, ustalone zgodnie z art. 3 i załącznikiem II, nie są przekroczone w żadnym punkcie obserwacyjnym w danej jednolitej części wód podziemnych lub grupie takich części; lub

- b) dana wartość normy jakości wód podziemnych lub wartość progowa jest przekroczona w jednym lub większej liczbie punktów obserwacyjnych, ale odpowiednie badanie przeprowadzone zgodnie z załącznikiem III potwierdza, że:

- i) na podstawie oceny, o której mowa w ust. 3 załącznika III, stężeń zanieczyszczeń przewyższających normy jakości wód podziemnych lub wartości progowe nie uważa się za stanowiące istotne ryzyko dla środowiska, z uwzględnieniem, w odpowiednich przypadkach, wielkości zmienionej jednolitej części wód podziemnych;

- ii) spełnione są pozostałe warunki dobrego stanu chemicznego wód podziemnych, określone w tabeli 2.3.2 załącznika V do dyrektywy 2000/60/WE, zgodnie z ust. 4 załącznika III do niniejszej dyrektywy;
 - iii) w stosownych przypadkach wymogi określone w art. 7 ust. 3 dyrektywy 2000/60/WE są spełnione, zgodnie z ust. 4 załącznika III do niniejszej dyrektywy;
 - iv) zanieczyszczenia nie naruszają w istotny sposób możliwości wykorzystywania danej jednolitej części wód podziemnych ani żadnej z jednolitych części wód podziemnych tworzących grupę, do celów związanych z działalnością człowieka.
3. Państwa Członkowskie publikują podsumowanie wyników oceny stanu chemicznego wód podziemnych w planach gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, zgodnie z art. 13 dyrektywy 2000/60/WE.

Podsumowanie to, dokonywane na poziomie dorzecza lub części międzynarodowego dorzecza znajdującej się na terytorium danego Państwa Członkowskiego, zawiera również wyjaśnienie, w jaki sposób w ostatecznej ocenie uwzględniono przekroczenia norm jakości wód podziemnych lub wartości progowych w poszczególnych punktach obserwacyjnych.

4. Jeżeli jednolita część wód podziemnych jest sklasyfikowana jako będąca w dobrym stanie chemicznym zgodnie z ust. 2 lit. b), Państwa Członkowskie podejmują wszelkie konieczne środki, zgodnie z art. 11 dyrektywy 2000/60/WE, aby zapewnić ochronę tych ekosystemów wodnych i lądowych zależnych od wód podziemnych oraz możliwości wykorzystania przez ludzi wód podziemnych związanych z jednolitą częścią wód podziemnych, reprezentowaną przez punkt lub punkty monitoringu, w których nastąpiło przekroczenie norm jakości wód podziemnych lub wartości progowej

Artykuł 5

Identyfikacja znaczących i utrzymujących się trendów wzrostowych i definiowanie punktów inicjowania działań odwracających takie trendy

1. Państwa Członkowskie identyfikują wszelkie znaczące i utrzymujące się trendy wzrostowe stężenia zanieczyszczeń, grup zanieczyszczeń lub wskaźników zanieczyszczeń występujących w obrębie jednolitych części wód podziemnych lub grup takich części, które zostały uznane za zagrożone, i definiują początkowy punkt odwrócenia takich trendów, zgodnie z załącznikiem IV.
2. Państwa Członkowskie doprowadzają do odwrócenia trendów stwarzających znaczące zagrożenie dla jakości ekosystemów wodnych lub lądowych, dla zdrowia ludzkiego lub dla rzeczywistych bądź potencjalnych możliwości uzasadnionego korzystania ze środowiska wodnego, poprzez program środków działania, o którym mowa w art. 11 dyrektywy 2000/60/WE, w celu postępującego zmniejszania zanieczyszczenia wód podziemnych.
3. Państwa Członkowskie definiują punkt inicjowania działań odwracających takie trendy jako określony odsetek

wartości wyznaczających normy jakości wód podziemnych określone w załączniku I i wartości progowych ustalonych zgodnie z art. 3, na podstawie wykrytego trendu i związanego z nim zagrożenia dla środowiska, zgodnie z częścią B ust. 1 załącznika IV.

4. W planach gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, przedstawianych zgodnie z art. 13 dyrektywy 2000/60/WE, Państwa Członkowskie dokonują podsumowania określającego:

- a) sposób, w jaki ocena trendów na podstawie danych z poszczególnych punktów monitoringu w obrębie jednolitej części wód podziemnych lub grupy takich części wpłynęła na stwierdzenie, zgodnie z sekcją 2.5 załącznika V wyżej wymienionej dyrektywy, że w tych częściach wód podziemnych występuje znaczący i utrzymujący się trend wzrostowy stężenia wszelkiego typu zanieczyszczeń lub ma miejsce odwrócenie tego trendu; oraz
- b) uzasadnienie przyjęcia początkowych punktów odwrócenia trendów zdefiniowanych zgodnie z ust. 3.

5. Jeżeli jest to konieczne do oceny wpływu istniejących stref zanieczyszczonych w obrębie jednolitych części wód podziemnych, mogących stanowić zagrożenie dla osiągnięcia celów określonych w art. 4 dyrektywy 2000/60/WE, w szczególności pochodzących ze źródeł punktowych i skażeń na powierzchni terenu, Państwa Członkowskie przeprowadzają dodatkową ocenę trendów odnoszących się do wykrytych zanieczyszczeń w celu potwierdzenia, że plamy zanieczyszczeń pochodzących ze skażonych miejsc nie rozszerzają się, nie powodują pogorszenia stanu chemicznego danej jednolitej części wód podziemnych lub grupy takich części oraz nie stanowią zagrożenia dla zdrowia ludzkiego i środowiska. Podsumowanie wyników tych ocen zamieszcza się w planach gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, które mają być opracowane zgodnie z art. 13 dyrektywy 2000/60/WE.

Artykuł 6

Środki zapobiegania wprowadzaniu zanieczyszczeń do wód podziemnych lub ich ograniczania

1. Aby osiągnąć cel, jakim jest zapobieganie wprowadzaniu zanieczyszczeń do wód podziemnych lub ich ograniczenie, ustalony zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. b) ppkt i) dyrektywy 2000/60/WE, Państwa Członkowskie gwarantują, że program środków działania, określony zgodnie z art. 11 wymienionej wyżej dyrektywy, obejmuje:
 - a) wszystkie niezbędne środki zmierzające do zapobiegania wprowadzaniu wszelkich substancji niebezpiecznych do wód podziemnych. Identyfikując takie substancje, Państwa Członkowskie biorą w szczególności pod uwagę substancje niebezpieczne należące do rodzin lub grup zanieczyszczeń, o których mowa w pkt 1–6 załącznika VIII do dyrektywy 2000/60/WE, jak również substancje należące do rodzin lub grup zanieczyszczeń, o których mowa w pkt 7–9 tego załącznika, o ile są one uważane za niebezpieczne;

b) w odniesieniu do zanieczyszczeń wymienionych w załączniku VIII do dyrektywy 2000/60/WE, które nie są uważane za niebezpieczne, i wszelkich pozostałych zanieczyszczeń innych niż niebezpieczne, niewymienionych w tym załączniku, uważanych przez Państwa Członkowskie za faktyczne lub potencjalne niebezpieczeństwo zanieczyszczenia — wszelkie niezbędne środki ograniczające ich wprowadzanie do wód podziemnych, tak aby zapewnić, że wprowadzanie ich nie spowoduje pogorszenia dobrego stanu chemicznego wód podziemnych, powstania znaczących i utrzymujących się trendów wzrostowych stężenia zanieczyszczeń w wodach podziemnych i nie spowoduje zanieczyszczenia wód podziemnych w inny sposób. Środki takie uwzględniają ustalone zasady najlepszej praktyki, w tym najlepsze praktyki środowiskowe i najlepsze dostępne techniki określone w odpowiednich przepisach wspólnotowych.

W celu ustanowienia środków, o których mowa w lit. a) i b), Państwa Członkowskie mogą w pierwszej kolejności określić okoliczności decydujące o tym, czy zanieczyszczenia wymienione w załączniku VIII do dyrektywy 2000/60/WE, w szczególności podstawowe metale i ich związki, o których mowa w pkt 7 tego załącznika, należy uważać za niebezpieczne czy też nie.

2. Wszędzie tam, gdzie jest to technicznie możliwe, bierze się pod uwagę zanieczyszczenia ze źródeł rozproszonych, mające wpływ na stan chemiczny wód podziemnych.

3. Bez uszczerbku dla wszelkich bardziej rygorystycznych wymogów określonych w innych przepisach wspólnotowych, Państwa Członkowskie mogą wyłączyć z zakresu stosowania środków wymaganych na mocy ust. 1 wprowadzanie zanieczyszczeń, które:

- a) wynikają z bezpośrednich zrzutów dozwolonych zgodnie z art. 11 ust. 3 lit. j) dyrektywy 2000/60/WE;
- b) ze względu na ich ilość i stężenie są uważane przez właściwe władze za tak niewielkie, że wykluczają jakiegokolwiek obecne lub przyszłe zagrożenie pogorszeniem jakości wód podziemnych, do których są wprowadzane;
- c) są skutkiem wypadku lub wyjątkowych okoliczności zaistniałych z przyczyn naturalnych, których nie można było realnie przewidzieć, uniknąć lub złagodzić;
- d) wynikają ze sztucznego zasilania lub uzupełniania jednolitych części wód podziemnych, dozwolonego zgodnie z art. 11 ust. 3 lit. f) dyrektywy 2000/60/WE;
- e) zapobieżenie którym lub ograniczenie których jest uważane przez właściwe władze za niemożliwe, ze względów technicznych bez stosowania:
 - i) środków powodujących zwiększone zagrożenie dla zdrowia ludzkiego lub jakości środowiska jako całości; lub

ii) nieproporcjonalnie kosztownych środków służących usuwaniu zanieczyszczeń ze skażonego gruntu bądź podglebia lub innych sposobów ochrony przed ich przesączaniem się przez skażony grunt lub podglebie; lub

f) wynikają z ingerencji w wody powierzchniowe podejmowanych w celach, między innymi, łagodzenia skutków powodzi i susz oraz zarządzania wodami i drogami wodnymi, w tym na szczeblu międzynarodowym. Działania takie, w tym wykonywanie przekopów, pogłębianie, przenoszenie i zrzucanie osadów w wodach powierzchniowych, prowadzi się na ogólnie obowiązujących zasadach oraz, w odpowiednich przypadkach, na podstawie pozwoleń i zezwoleń wydawanych zgodnie z takimi zasadami, określonymi w tym celu przez państwa członkowskie, o ile tak wprowadzane zanieczyszczenia nie stanowią przeszkody dla osiągnięcia celów środowiskowych ustalonych dla danych części wód zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. b) ppkt ii) dyrektywy 2000/60/WE.

4. Właściwe władze Państw Członkowskich prowadzą rejestr wyłączeń, o których mowa w ust. 3, w celu powiadamiania o nich Komisji na jej żądanie.

Artykuł 7

Przepisy przejściowe

W okresie od ... (*) do 22 grudnia 2013 r. wszelkie nowe procedury udzielania zezwoleń zgodnie z art. 4 i 5 dyrektywy 80/68/EWG uwzględniają wymogi określone w art. 3, 4 i 5.

Artykuł 8

Dostosowania techniczne

Załączniki II, III i IV mogą być dostosowywane w sposób odzwierciedlający postęp naukowo-techniczny zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 21 ust. 2 dyrektywy 2000/60/WE, z uwzględnieniem okresu przeglądów i uaktualniania planów gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, o którym mowa w art. 13 ust. 7 tej dyrektywy.

Artykuł 9

Wykonanie

Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do ... (*). Państwa Członkowskie bezzwłocznie powiadamiają o nich Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

(*) Dwa lata od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy.

*Artykuł 10***Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 11***Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w ..., dnia ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego

...

Przewodniczący

W imieniu Rady

...

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

NORMY JAKOŚCI WÓD PODZIEMNYCH

1. Do celów oceny stanu chemicznego wód podziemnych zgodnie z art. 4, następujące normy jakości wód podziemnych odpowiadają normom jakości wymienionym w tabeli 2.3.2 w załączniku V do dyrektywy 2000/60/WE i ustalonym zgodnie z art. 17 tej dyrektywy.

Zanieczyszczenie	Norma jakości	Uwagi
Azotany	50 mg/l	Do celów działań wchodzących w zakres dyrektywy 91/676/EWG zapewnia się zgodność wymaganych programów i środków odnoszących się do podanej wartości (tj. 50 mg/l) z wymienioną wyżej dyrektywą ⁽¹⁾ .
Składniki czynne pestycydów, w tym ich odpowiednie metabolity, produkty rozpadu i reakcji ⁽²⁾ .	0,1 µg/l 0,5 µg/l (łącznie) ⁽³⁾	

⁽¹⁾ Warunek ten nie obejmuje działań niewchodzących w zakres dyrektywy 91/676/EWG.

⁽²⁾ Przez „pestycydy” należy rozumieć środki ochrony roślin i produkty biobójcze, zgodnie z definicją zawartą, odpowiednio, w art. 2 dyrektywy 91/414/EWG i art. 2 dyrektywy 98/8/WE.

⁽³⁾ Określenie „łącznie” oznacza sumaryczną zawartość poszczególnych pestycydów wykrytych i zmierzonych ilościowo w ramach programu monitoringu.

2. Wyniki stosowania norm jakości dotyczących pestycydów w sposób określony do celów niniejszej dyrektywy nie powodują uszczerbku dla wyników procedur oceny zagrożeń wymaganych na mocy dyrektywy 91/414/EWG lub dyrektywy 98/8/WE.
3. Jeżeli uważa się, że powyższe normy jakości wód podziemnych, zastosowane do danej jednolitej części wód podziemnych, mogą skutkować nieosiągnięciem celów środowiskowych określonych w art. 4 dyrektywy 2000/60/WE dla wód powierzchniowych pozostających w związku hydraulicznym z tą jednolitą częścią wód podziemnych lub prowadzić do znaczącego pogorszenia jakości ekologicznej lub chemicznej tych wód albo znaczącej szkody w ekosystemach lądowych, bezpośrednio zależnych od danej jednolitej części wód podziemnych, ustala się bardziej rygorystyczne wartości progowe zgodnie z art. 3 i załącznikiem II. Programy i środki wymagane w odniesieniu do takich wartości progowych mają również zastosowanie do czynności wchodzących w zakres dyrektywy 91/676/EWG.

ZAŁĄCZNIK II

WARTOŚCI PROGOWE DLA ZANIECZYSZCZEŃ WÓD PODZIEMNYCH I WSKAŹNIKÓW ZANIECZYSZCZENIA**CZĘŚĆ A: WYTYCZNE DOTYCZĄCE USTALANIA WARTOŚCI PROGOWYCH PRZEZ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE ZGODNIE Z ART. 3**

Państwa Członkowskie ustalają wartości progowe dla wszystkich zanieczyszczeń i wskaźników zanieczyszczenia, które zgodnie z charakterystyką opracowaną na mocy art. 5 dyrektywy 2000/60/WE powodują uznanie określonych jednolitych części wód podziemnych lub grup takich części za zagrożone nieosiągnięciem dobrego stanu chemicznego wód podziemnych.

Wartości progowe ustala się w taki sposób, że w przypadku gdy wyniki monitoringu w miarodajnym punkcie obserwacyjnym przekraczają progi, oznacza to zagrożenie, iż nie jest spełniony jeden lub więcej warunków określających dobry stan chemiczny wód podziemnych, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. b) ppkt ii)–iv).

Ustalając wartości progowe, Państwa Członkowskie biorą pod uwagę następujące wytyczne:

1. Określenie wartości progowych powinna opierać się na czynnikach obejmujących:
 - a) zakres interakcji pomiędzy wodami podziemnymi a ekosystemami wodnymi pozostającymi z nimi w związku hydraulicznym i zależnymi od nich ekosystemami lądowymi;
 - b) zaburzenie aktualnych lub potencjalnych uzasadnionych sposobów wykorzystania wód podziemnych lub ich funkcji;
 - c) wszelkie zanieczyszczenia powodujące uznanie jednolitych części wód podziemnych za zagrożone, z uwzględnieniem minimalnego wykazu zamieszczonego w części B niniejszego załącznika;
 - d) własności hydrogeologiczne, w tym informacje dotyczące naturalnego tła hydrogeochemicznego i bilansu wodnego.
2. Przy określaniu wartości progowych należy również uwzględniać pochodzenie zanieczyszczeń, ich ewentualne występowanie w przyrodzie, własności toksyczne i zdolność do dyspersji, trwałość i zdolność do bioakumulacji.
3. Określanie wartości progowych powinno być wspomagane przez mechanizm kontroli gromadzonych danych, oparty na ocenie jakości danych, przesłankach analitycznych i danych o poziomie tła dla substancji, których występowanie może mieć zarówno charakter naturalny, jak i antropogeniczny.

CZĘŚĆ B: MINIMALNY WYKAZ ZANIECZYSZCZEŃ ORAZ WSKAŹNIKÓW ZANIECZYSZCZENIA, W ODNIESIENIU DO KTÓRYCH PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE SĄ ZOBOWIĄZANE DO ROZWAŻENIA USTALENIA WARTOŚCI PROGOWYCH ZGODNIE Z ART. 3**1. Substancje lub jony, które mogą występować zarówno w sposób naturalny, jak i w wyniku działalności ludzkiej**

Arsen

Kadm

Ołów

Rtęć

Jony amonowe

Jony chlorkowe

Jony siarczanowe

2. Substancje syntetyczne wytworzone przez człowieka

Trichloroetylen

Tetrachloroetylen

3. Parametry wskazujące na intruzje wód słonych lub innych ⁽¹⁾

Przewodność elektrolityczna właściwa PEW

⁽¹⁾ W odniesieniu do stężeń soli wynikających z działalności człowieka państwa członkowskie mogą postanowić o ustaleniu wartości progowych dla jonów siarczanowych i chlorkowych albo dla przewodności elektrolitycznej właściwej PEW.

CZĘŚĆ C: PRZEKAZYWANE PRZEZ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE INFORMACJE DOTYCZĄCE ZANIECZYSZCZEŃ I ICH WSKAŹNIKÓW, DLA KTÓRYCH USTALONO WARTOŚCI PROGOWE

Państwa Członkowskie zamieszczają w planach gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, opracowywanymi zgodnie z art. 13 dyrektywy 2000/60/WE, podsumowanie sposobu przeprowadzenia procedury określonej w części A niniejszego załącznika.

W szczególności Państwa Członkowskie przekazują, tam gdzie jest to wykonalne:

- a) informacje o liczbie jednolitych części wód podziemnych lub grup takich części uznanych za zagrożone oraz o zanieczyszczeniach i wskaźnikach zanieczyszczenia, które przyczyniają się do takiej ich klasyfikacji, w tym o obserwowanych stężeniach/wartościach;
 - b) informacje o każdej jednolitej części wód podziemnych uznanej za zagrożoną, w szczególności dane o wielkości części wód, ich współzależności z wodami powierzchniowymi pozostającymi z nimi w bezpośrednim związku hydraulicznym i zależnymi ekosystemami lądowymi, a także o naturalnych poziomach tła w przypadku substancji występujących w sposób naturalny w częściach wód podziemnych;
 - c) wartości progowe, niezależnie od tego, czy mają zastosowanie na poziomie kraju, obszaru dorzecza czy części międzynarodowego dorzecza znajdującej się na terytorium danego Państwa Członkowskiego, bądź jednolitej części wód podziemnych lub grupy takich części;
 - d) dane o współzależności między wartościami progowymi a:
 - i) w przypadku substancji występujących w sposób naturalny — obserwowanymi poziomami tła hydrogeochemicznego;
 - ii) celami dotyczącymi jakości środowiska i innymi normami służącymi ochronie wód, istniejącymi na poziomie krajowym, wspólnotowym lub międzynarodowym; oraz
 - iii) wszelkimi istotnymi informacjami dotyczącymi zanieczyszczeń w zakresie ich własności toksycznych, ekotoksycznych, trwałości, potencjału bioakumulacji i zdolności do dyspersji.
-

ZAŁĄCZNIK III

OCENA STANU CHEMICZNEGO WÓD PODZIEMNYCH

1. Procedurę oceny mającej na celu określenie stanu chemicznego jednolitej części wód podziemnych lub grupy takich części przeprowadza się w stosunku do wszystkich części wód podziemnych lub grup takich części uznanych za zagrożone i w stosunku do każdego z zanieczyszczeń, które przyczyniają się do takiej klasyfikacji jednolitej części wód podziemnych lub grupy takich części.
2. Podejmując wszelkie badania, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. b), Państwa Członkowskie biorą pod uwagę:
 - a) informacje zebrane w ramach określania charakterystyki zgodnie z art. 5 dyrektywy 2000/60/WE oraz sekcji 2.1, 2.2 i 2.3 jej załącznika II;
 - b) wyniki uzyskane w ramach sieci monitoringu wód podziemnych, zgodnie z załącznikiem V, sekcja 2.4 dyrektywy 2000/60/WE; oraz
 - c) wszelkie inne istotne informacje, w tym porównanie rocznej średniej arytmetycznej stężenia danych zanieczyszczeń w punkcie monitoringu z normami jakości wód podziemnych ustalonymi w załączniku I oraz wartościami progowymi ustalonymi przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 3 i załącznikiem II.
3. Do celów badania, czy warunki dobrego stanu chemicznego wód podziemnych, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. b) ppkt i) i iv), są spełnione, państwa członkowskie, tam gdzie ma to znaczenie i jest konieczne, szacują, w jakim obszarze danej jednolitej części wód podziemnych średnia arytmetyczna stężenia danego zanieczyszczenia przekracza normę jakości wód podziemnych lub wartość progową, opierając się przy tym na odpowiednio zagregowanych wynikach obserwacji, uzupełnionych w razie potrzeby o oszacowania stężeń oparte na modelu koncepcyjnym danej jednolitej części wód podziemnych lub grupy takich części.
4. W celu zbadania, czy są spełnione warunki dobrego stanu chemicznego wód podziemnych, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. b) ppkt ii) i iii), tam gdzie ma to znaczenie i jest konieczne, opierając się na odpowiednich wynikach monitoringu i właściwym modelu koncepcyjnym danej jednolitej części wód podziemnych, Państwa Członkowskie dokonują oceny:
 - a) ilości i stężeń zanieczyszczeń, które są lub mogą być przenoszone z jednolitej części wód podziemnych do wód powierzchniowych pozostających z nią w związku hydraulicznym lub do ekosystemów lądowych bezpośrednio od niej zależnych;
 - b) przypuszczalnego wpływu ilości i stężeń zanieczyszczeń przenoszonych z tej jednolitej części wód podziemnych do wód powierzchniowych pozostających z nią w bezpośrednim związku hydraulicznym oraz do ekosystemów lądowych bezpośrednio od niej zależnych;
 - c) wielkości wszelkich intruzji wód słonych lub innych do jednolitej części wód podziemnych; oraz
 - d) zagrożenia spowodowanego obecnością zanieczyszczeń w jednolitej części wód podziemnych dla jakości wody z niej pozyskiwanej lub planowanej do pozyskania w celu spożycia przez ludzi.
5. Państwa Członkowskie przedstawiają mapę stanu chemicznego jednolitej części wód podziemnych lub grupy takich części, zgodnie z sekcjami 2.4.5 i 2.5 załącznika V do dyrektywy 2000/60/WE. Państwa Członkowskie wskazują również na takich mapach wszystkie punkty obserwacyjne, w których występuje przekroczenie norm jakości wód podziemnych lub wartości progowych, tam gdzie ma to znaczenie i jest wykonalne.

ZAŁĄCZNIK IV

IDENTYFIKACJA I ODWRACANIE ZNACZĄCYCH I UTRZYMUJĄCYCH SIĘ TRENDÓW WZROSTOWYCH

CZĘŚĆ A: IDENTYFIKACJA ZNACZĄCYCH I UTRZYMUJĄCYCH SIĘ TRENDÓW WZROSTOWYCH

Państwa Członkowskie identyfikują znaczące i utrzymujące się trendy wzrostowe stężenia zanieczyszczeń we wszystkich jednolitych częściach wód podziemnych i grupach takich części uznanych za zagrożone zgodnie z załącznikiem II do dyrektywy 2000/60/WE, z uwzględnieniem następujących wymogów:

- 1) zgodnie z sekcją 2.4 załącznika V dyrektywy 2000/60/WE program monitoringu jest opracowany w taki sposób, aby można było identyfikować znaczące i utrzymujące się trendy wzrostowe stężeń zanieczyszczeń zidentyfikowanych zgodnie z art. 3;
- 2) procedura identyfikacji znaczących i utrzymujących się trendów wzrostowych opiera się na następujących elementach:
 - a) częstotliwość i miejsca monitoringu dobiera się w sposób wystarczający do:
 - i) uzyskania informacji niezbędnych do zapewnienia możliwości odróżnienia na odpowiednim poziomie pewności i precyzji takich trendów wzrostowych od zmian naturalnych;
 - ii) umożliwienia identyfikacji takich trendów wzrostowych w czasie pozwalającym na zastosowanie środków mających na celu zapobieżenie lub co najmniej możliwie najdalej idące złagodzenie istotnych dla środowiska niekorzystnych zmian w jakości wód podziemnych. Identyfikacja taka będzie dokonana po raz pierwszy do roku 2009, w miarę możliwości, oraz z uwzględnieniem istniejących danych, w kontekście sprawozdania dotyczącego identyfikacji trendów w ramach pierwszego planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, o którym mowa w art. 13 dyrektywy 2000/60/WE, a następnie nie rzadziej niż co sześć lat;
 - iii) uwzględnienia zmienności w czasie własności fizycznych i chemicznych jednolitej części wód podziemnych, w tym warunków przepływu wód podziemnych, szybkości ich zasilania oraz czasu przesączania przez glebę lub podglebie;
 - b) stosuje się metody obserwacji i analizy zgodne z międzynarodowymi zasadami kontroli jakości, w tym, o ile ma to znaczenie, metody Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego (CEN) lub krajowe metody standaryzowane, aby zapewnić równorzędny poziom jakości naukowej i porównywalności dostarczanych danych;
 - c) ocena opiera się na metodzie statystycznej, takiej jak analiza regresji, umożliwiającej dokonywanie analizy trendu z wykorzystaniem szeregów czasowych z poszczególnych punktów monitoringu;
 - d) w celu uniknięcia błędu systematycznego w identyfikacji trendów wszelkie pomiary poniżej dolnej granicy zakresu pomiarowego zastępuje się połową najwyższej wartości dolnej granicy zakresu pomiarowego występującej w szeregu czasowym, z wyjątkiem wartości dla pestycydów łącznie;
- 3) podczas identyfikacji znaczących i utrzymujących się trendów wzrostowych stężenia zanieczyszczeń, które występują zarówno w sposób naturalny, jak i w wyniku działalności człowieka, uwzględnia się, o ile są dostępne, dane zgromadzone przed rozpoczęciem programu monitoringu w celu przedstawienia zidentyfikowanych trendów w pierwszym planie gospodarowania wodami na obszarach dorzecza, o którym mowa w art. 13 dyrektywy 2000/60/WE.

CZĘŚĆ B: PUNKTY POCZĄTKOWE DLA INICJOWANIA DZIAŁAŃ ODWRACAJĄCYCH TRENDY

Zgodnie z art. 5 Państwa Członkowskie odwrócą zidentyfikowane znaczące i utrzymujące się trendy wzrostowe, jeżeli stwarzają one zagrożenie uszczerbku dla ekosystemów wodnych lub lądowych zależnych od wód podziemnych, dla zdrowia ludzkiego lub dla rzeczywistych bądź potencjalnych możliwości zasadnego wykorzystania środowiska wodnego, z uwzględnieniem następujących wymogów:

- 1) punktem początkowym inicjowania działań mających odwrócić znaczące i utrzymujące się trendy wzrostowe jest stan, kiedy stężenie zanieczyszczenia osiąga 75 % wartości parametrów norm jakości wód podziemnych określonych w załączniku I i wartości progowych ustalonych zgodnie z art. 3, chyba że:
 - a) należy określić wcześniejszy punkt początkowy inicjowania działań, aby zapobiec istotnym dla środowiska, niekorzystnym zmianom jakości wód podziemnych lub przynajmniej złagodzić je w możliwie największym stopniu, w sposób najefektywniejszy z punktu widzenia kosztów;
 - b) określenie innego punktu początkowego inicjowania działań jest uzasadnione w sytuacji gdy próg wykrywalności nie pozwala na stwierdzenie istnienia trendu przy poziomie 75 % normatywnych wartości parametrów; lub
 - c) szybkość nasilania się trendu i jego odwracalny charakter sprawiają, że przyjęcie późniejszego punktu początkowego inicjowania działań odwracających trend nadal umożliwia, przy najefektywniejszym wykorzystaniu środków, zapobieżenie istotnym dla środowiska niekorzystnym zmianom jakości wód podziemnych lub przynajmniej ich złagodzenie w możliwie największym stopniu.

W odniesieniu do działań wchodzących w zakres dyrektywy 91/676/EWG punkt początkowy inicjowania działań odwracających znaczące i utrzymujące się trendy wzrostowe określa się zgodnie z tą dyrektywą oraz dyrektywą 2000/60/WE;

- 2) po określeniu punktu początkowego inicjowania działań dla jednolitej części wód podziemnych, uznanej za zagrożoną zgodnie z sekcją 2.4.4 załącznika V do dyrektywy 2000/60/WE i stosownie do części B pkt 1, nie podlega on zmianie w ciągu sześcioletniego cyklu objętego planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, wymaganym na mocy art. 13 dyrektywy 2000/60/WE;
 - 3) wykazując odwrócenie trendu, bierze się pod uwagę właściwe przepisy o monitoringu zawarte w części A pkt 2.
-

UZASADNIENIE RADY

I. WPROWADZENIE

W dniu 28 października 2003 r. Komisja przyjęła swój wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem.

Parlament Europejski przyjął swoją opinię w pierwszym czytaniu w dniu 28 kwietnia 2005 r. ⁽¹⁾.

Komitet Regionów przyjął swoją opinię w dniu 12 lutego 2004 r. ⁽²⁾.

Komitet Ekonomiczno-Społeczny przyjął swoją opinię w dniu 31 marca 2004 r. ⁽³⁾.

Rada przyjęła swoje wspólne stanowisko w dniu 23 stycznia 2006 r.

II. CEL

Wody podziemne są ważnym zasobem naturalnym, stanowiącym źródło wody do spożycia przez ludzi, jak również dla rolnictwa i przemysłu. Wody podziemne odgrywają także kluczową rolę, w szczególności podczas suszy, w ochronie ekosystemów wodnych i lądowych. Ochrona wód podziemnych przed zanieczyszczeniem ma zatem podstawowe znaczenie, przy czym szczególny nacisk należy położyć na zapobieganie, ponieważ przywrócenie jakości wód podziemnych jest na ogół długim i trudnym procesem, nawet po wyeliminowaniu źródła zanieczyszczenia.

Ochronę wód podziemnych przed zanieczyszczeniem regulują obecnie dyrektywa 80/68/EWG ⁽⁴⁾, która ma zostać uchylona w 2013 r., oraz dyrektywa 2000/60/WE: Ramowa dyrektywa wodna (WFD) ⁽⁵⁾.

Celem niniejszego wniosku jest spełnienie ogólnego wymogu zawartego w art. 17 WFD, zgodnie z którym Parlament Europejski i Rada podejmują na podstawie wniosku Komisji szczególne działania, aby zapobiegać zanieczyszczaniu wód podziemnych i chronić je przed zanieczyszczeniem w celu zapewnienia osiągnięcia celów środowiskowych dotyczących wód podziemnych określonych w dyrektywie ramowej.

III. ANALIZA WSPÓLNEGO STANOWISKA

Uwagi ogólne

We wspólnym stanowisku uwzględniono pewną liczbę poprawek Parlamentu Europejskiego zgłoszonych w pierwszym czytaniu, czy to w brzmieniu dosłownym czy częściowo lub co do istoty. Stanowią one ulepszenie lub wyjaśnienie tekstu wnioskowanej dyrektywy.

Wspólne stanowisko nie odzwierciedla jednak innych poprawek, gdyż Rada uznała, że są one niepotrzebne lub w kilku przypadkach nie do przyjęcia, ponieważ przepisy zawarte w pierwotnym wniosku Komisji zostały usunięte lub gruntownie przereformowane. Dotyczy to w szczególności załączników, które Rada starała się doprowadzić do możliwie najprostszej i najjaśniejszej formy w celu zapewnienia skutecznego wprowadzenia w życie.

Kilka zmian nie zostało uwzględnionych we wspólnym stanowisku, ponieważ zdaniem Rady nie były one zgodne z przewodnikiem dotyczącym redagowania aktów prawa Wspólnoty, jako że powtarzały lub interpretowały przepisy zawarte w dyrektywie 2000/60/WE, Ramowej dyrektywie wodnej lub były sprzeczne z tymi przepisami.

Kilka poprawek odrzucono, ponieważ uznano, że ich celem jest wprowadzenie przepisów wykraczających poza zakres wniosku określony w dyrektywie ramowej lub zawartych w innych obowiązujących aktach prawnych.

Wspólne stanowisko obejmuje również poprawki inne niż przewidziane w opinii Parlamentu Europejskiego przedstawionej po pierwszym czytaniu. Rada starała się w szczególności uporządkować strukturę wnioskowanego aktu w sposób możliwie najbardziej racjonalny w celu ułatwienia właściwym organom i obywatelom zrozumienia wymogów nakładanych na państwa członkowskie. Ponadto wprowadzono pewną liczbę poprawek redakcyjnych mających na celu wyjaśnienie tekstu albo zapewnienie ogólnej spójności dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 45 C z 23.2.2006, str. 71.

⁽²⁾ Dz.U. C 109 z 30.4.2004, str. 29.

⁽³⁾ Dz.U. C 112 z 30.4.2004, str. 40.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 20 z 26.1.1980, str. 43.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 72.

Uwagi szczegółowe

W szczególności Rada uzgodniła, co następuje:

- Poprawka 1 i pierwsza część poprawki 2 są niejasne, jeśli chodzi o rozróżnienie między „zanieczyszczeniem” i „pogarszaniem”. Do art. 1 dodano odniesienie do potrzeby zapobiegania pogarszaniu się stanu części wód podziemnych, zgodnie z WFD.
- Poprawka 3 nałożyłaby na wszystkie części wód podziemnych wymóg spełnienia standardów odnoszących się do części używanych do pozyskiwania wody pitnej, co nie byłoby wykonalne w praktyce. To samo odnosi się do pierwszej części poprawki 62 (której druga część została przyjęta przez Radę), do poprawki 65 pkt 2 lit. b) oraz poprawki 68.
- Do osiągnięcia celów określonych w poprawkach 95 i 100 można najskuteczniej dążyć poprzez wspólnotowe programy ramowe w zakresie badań naukowych.
- Poprawka 4 była niezgodna z WFD, która wyraźnie rozróżnia poziomy ochrony wód podziemnych i wód powierzchniowych.
- Poprawki 7, 10 i 80, jak również ppkt aa) poprawki 15, odnosiły się do stanu ilościowego wód podziemnych. Wykracza to poza zakres niniejszej dyrektywy pochodnej, która dotyczy wyłącznie stanu jakościowego określonego w art. 17 WFD.
- Poprawki 8 i 9, odnoszące się od innych obszarów polityki, nie są zgodne z przewodnikiem dotyczącym redagowania aktów prawa wspólnotowego, podobnie jak poprawka 13, która, jak uznano, stanowi raczej interpretację WFD, a nie stanowi uzasadnienie dyrektywy w sprawie wód podziemnych.
- Poprawka 11 jest niepotrzebna, ponieważ tekst wspólnego stanowiska ustanawia na mocy art. 6 system równoważny z systemem zawartym w dyrektywie 80/68/EWG.
- Poprawka 16 powiela przepisy zawarte w art. 5 WFD, które jasno ustalają obowiązki odnoszące się do sporządzania charakterystyki.
- Poprawka 17 jest nie do przyjęcia, ponieważ Rada jest zdania, że wyraźne rozróżnienie zarówno pojęciowe, jak i terminologiczne norm jakościowych ustalanych na szczeblu Wspólnoty i wartości progowych, określanych zgodnie ze swoistymi krajowymi warunkami hydrogeologicznymi przez Państwa Członkowskie, stanowi istotny element wnioskowanej dyrektywy. Złagodzenie lub rezygnacja z tego podejścia sprawiłyby, że wprowadzenie w życie dyrektywy byłoby bardziej skomplikowane, a jej oddziaływanie mniej skuteczne. To samo odnosi się w całym tekście do poprawek 30, 31, 34, 36, 65, 66, 67, 69, 70, 71, 89 i 90 w całości lub części.
- Poprawka 18 została przyjęta co do zasady, jej brzmienie uczyniono jednak jaśniejszym, aby lepiej odpowiadała koncepcji trendów, które mogą być potencjalnym źródłem zagrożenia dla środowiska.
- Poprawki 19 i 20 są częściowo do przyjęcia, w proponowanym sformułowaniu nie są one jednak zgodne z WFD. Elementy obu poprawek połączono w art. 2 ust. 4.
- Poprawka 21 mogła wprowadzać w błąd, podając inną definicję terminu występującego w WFD. WFD wymaga „zapobieżenia pogarszaniu się stanu wszystkich części wód powierzchniowych”, a nie ich jakości.
- Poprawki 22 i 24, jak również pierwsza część poprawki 38, odnosiły się do pojęć, które nie były używane we wspólnym stanowisku, przez co nastęrczają poważnych trudności praktycznych. Kwestię naturalnie występujących stężeń (do których odniesienie znajduje się także w poprawce 91) poruszono jednak w motywie 7.
- Poprawki 23, 49 i 93 wprowadzają nowy, złożony i zbędny termin, który może prowadzić do powszechnych błędnych interpretacji. Kwestię zanieczyszczenia w ujęciu historycznym w wystarczającym stopniu ujmują ogólniejsze przepisy zawarte we wspólnym stanowisku i w WFD.
- Poprawka 56 nie jest istotna, zważywszy na zakres wnioskowanej dyrektywy.
- Poprawka 27 jest niezgodna z poglądem Rady, zgodnie z którym normy jakości i wartości progowe powinny być ustalane na poziomach stosownych do zagrożenia poszczególnych części wód podziemnych.

- Poprawki 57 i 59 są zbędne, ponieważ wspólne stanowisko odnosi się do znaczenia dobrego i złego stanu chemicznego.
- Poprawka 37 jest zbędna w kontekście definicji substancji zanieczyszczającej i zanieczyszczenia zawartych w WFD.
- Poprawka 40 jest nie do przyjęcia, ponieważ Państwa Członkowskie są odpowiedzialne za realizację programu działań.
- Kwestie, do których odnoszą się poprawki 41 i 58, są uwzględnione, odpowiednio, w załączniku IV i załączniku III wspólnego stanowiska.
- Poprawka 46 jest nie do przyjęcia, ponieważ wykorzystuje ona w bardzo odmiennym kontekście przepis pochodzący z dyrektywy 80/68/EWG, co uniemożliwiłoby wprowadzenie jej w życie.
- Poprawki 51, 52 i 54 powielają przepisy WFD. Odnośnie do poprawki 50 Rada stosuje sformułowania inspirowane dyrektywą 80/68/EWG (art. 15) w art. 6 ust. 4, mając na względzie potrzebę minimalizowania obciążenia biurokratycznego.
- Poprawka 55 niepotrzebnie wyłącza załącznik III z ewentualnego dostosowania technicznego.
- Skreślenie proponowane w poprawce 60 prowadziło do braku zgodności pomiędzy niniejszą dyrektywą w sprawie wód podziemnych a dyrektywą 91/676/EWG. Wspólne stanowisko wyjaśnia związki pomiędzy tymi dwiema dyrektywami.
- Poprawka 64 nie jest już istotna, ponieważ wspólne stanowisko odnosi się do kwestii zgodności w inny sposób, zmierzając do uniknięcia sytuacji, w której brak zgodności w jednym punkcie pomiarowym oznaczałby brak zgodności dla całej części wód podziemnych lub grup takich części (patrz: art. 4 i załącznik III).
- Poprawki 73, 76, 77, 78, 79 (część pierwsza), 83, 84 i 85 nie są już istotne. W szczególności Rada była zdania, że podejście oparte na szeregach czasowych w pierwotnym wniosku nie jest możliwe do zastosowania, zważywszy na różnorodność warunków hydrogeologicznych na terytorium UE, oraz że wspólne kryteria powinny zostać ustalone wyłącznie w celu identyfikacji trendu i punktów inicjowania działań odwracających takie trendy (załącznik IV). Drugą część poprawki 79 (podobnej do poprawki 89) uwzględniono co do istoty w załączniku IV, pkt 1.3.
- Poprawka 81 jest niejasna i niezgodna z WFD. Artykuł 5 ust. 2 wspólnego stanowiska wyjaśnia jednak przedmiot ochrony.

IV. WNIOSEK

Rada jest zdania, że wspólne stanowisko przedstawia zrównoważony zestaw środków, które przyczyniłyby się do osiągnięcia celów Wspólnoty w dziedzinie środowiska naturalnego nakreślonych w art. 174 ust. 1 Traktatu ustanawiającego WE, jak również stanowiłyby postęp w dziedzinie ochrony wód podziemnych przed zanieczyszczeniem, zapewniając zgodność z wymogami dotyczącymi wód podziemnych zawartymi w dyrektywie 2000/60/WE oraz pozwalając na skuteczne wprowadzenie w życie przez Państwa Członkowskie z należyтым uwzględnieniem na szczeblu krajowym szczególnych warunków hydrogeologicznych.

Rada z zainteresowaniem oczekuje na konstruktywną dyskusję z Parlamentem Europejskim w celu szybkiego przyjęcia dyrektywy.
